

Folketingets Energipolitisk Udvalg
Christiansborg

Finansministeren

31. marts 2011

Svar på Energipolitisk Udvalgs spørgsmål 1 af 10. marts 2011
vedr. B 57.

Spørgsmål

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. marts 2011 fra Det Økologiske Råd, jf. B 57 - bilag 1.”

Svar

Det anføres i pressemeddelelsen fra Det Økologiske Råd, at Finansministeriet anbefaler en for høj diskonteringsrente, og at det har negative konsekvenser for fordelagtigheden af projekter på klima- og energiområdet.

Indsatsen på klima- og energiområdet er i høj grad baseret på målsætninger. Ambitionsniveauet i regeringens *Energistrategi 2050* er således overordnet set drevet af regeringens målsætning om, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler i 2050. Hertil kommer, at der eksisterer en række målsætninger i 2020, som regeringens udspil skal efterleve, herunder blandt andet EU-forpligtelser frem mod 2020 knyttet til andel af vedvarende energi og drivhusgasudledning i de ikke-kvotefattede sektorer samt målsætning om energieffektivitet.

Samlet set betyder dette, at diskonteringsrenten ikke har haft nogen nævneværdig betydning for ambitionsniveauet i regeringens *Energistrategi 2050*.

Derimod kan diskonteringsrenten påvirke udvælgelsen af de konkrete tiltag, der er nødvendige for at opfylde ovennævnte mål og forpligtelser. Udvælgelsen sker dog endvidere under hensynstagen til en række principper, som ud over omkostningseffektivitet omfatter statsfinansiell holdbarhed, fastholdelse af konkurrenceevne, påvirkning af forsyningssikkerhed mv. Der er i udspillet tilstræbt en robust indsats på tværs af disse hensyn, hvilket blandt andet indebærer en balanceret vægtning af tiltag til fremme af mere vind, øget brug af biomasse samt flere energieffektiviseringer. I den forbindelse har diskonteringsrenten haft mindre betydning.

Der er anvendt en diskonteringsrente på 5 pct. i forbindelse med *Energistrategi 2050*. Grundlæggende kan niveauet for den samfundsøkonomiske diskonteringsrente påvirke det relative afkast og dermed prioriteringen mellem forskellige typer af projekter. Resultatet afhænger af tidsprofilen for tiltagets fordele og ulemper

samt tiltagets levetid. Fx vil en lav diskonteringsfaktor alt andet lige føre til, at projekter (i) med en stor andel af udgifterne tidligt i perioden, (ii) med en lang levetid og (iii) stigende indtægter over tid vil få en relativt bedre samfundsøkonomisk nettonutidsværdi end projekter, hvor det modsatte gør sig gældende.

Det er vurderingen, at valget af samfundsøkonomisk diskonteringsrente kun har begrænset betydning for udvælgelse af konkrete projekter, når man betragter investeringsprojekter med en levetid på måske op til 20-30 år. En lavere diskonteringsrente vil dermed ikke for alvor ændre den samfundsøkonomiske rangordning af forskellige typer af projekter. Det gælder især, når de øvrige usikkerheder, der knytter sig til enhver samfundsøkonomisk beregning tages i betragtning, herunder også de svært kvantificerbare forhold som vedrører fx forsyningssikkerhed.

Det bemærkes i øvrigt, at der heller ikke er grund til at antage, at en lavere diskonteringsrente særligt vil få klimarelaterede projekter til at fremstå mere attraktive end øvrige projekter i samfundet inden for andre sektorer. Det kunne i princippet ligeså godt være, at motorvejsprojekter ville opnå den relativt største forbedring – bl.a. fordi motorveje har en længere levetid end fx vindmøller og andre klimainvesteringer.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen